

Kritik, som er bleven rettet over for Lovforslaget, navnlig af de tre ærede Medlemmer, som først havde Ordet, og ogsaa af den ærede sidste Taler, ikke er for haard. Statskassen vilde jo faa en Indtægt ved de store Bøder, for saa vidt som de vedkommende ere i Stand til at betale dem — der nævnes jo Bøder paa indtil 400 Kr. i § 10 — men de Mænd, der maa udrede disse store Bøder og altsaa ville komme til at bidrage i forøget Grad til Statskassens Indtægter eller faa en forhøjet Beskatning, høre som bekendt til Landets fattigste Befolkning. Jeg kan heller ikke se rettere, end at de mange Opsynsmænd og deres Medhjælpere, som ere omtalte i § 8, og for hvis Antal der forøvrigt ikke er sat nogen Grænse, ville bidrage til i Stedet for at holde Orden paa Sagerne at fremkalde større Forvirring i forskellige Tilfælde. Jeg mener, at vi skulle vogte os for at behandle disse fattige Fiskere som Bøller, og det kan ikke nægtes, forekommer det mig, at den Behandling, som i det foreliggende Lovforslag stilles dem i Udsigt, grænser der hen imod. Jeg tror, at Forslaget er for radikalt, og at vi maa være meget varsomme i denne Sag, som berører saa mange fattige Menneskers Interesse. Det er alt, hvad jeg har villet føje til det, som er udtalt fra anden Side her i Salen.

Landbrugsministeren (A. Hage): Det er meget rigtig blevet fremhævet af forskellige ærede Medlemmer, at dette Lovforslag gaar ud paa at opnaa ordnede Forhold med Hensyn til Fiskeriet i Gudenaa og i det hele i de Farvande, som Lovforslaget omhandler. Alle ere jo enige i, at Forholdene derovre have været i høj Grad utilfredsstillende og nedbrydende for Respekten for Øvrigheden og for gældende Lovbestemmelser, saa at der i høj Grad trænges til en Forandring i saa Henseende. Foruden at opnaa ordnede Forhold paa dette Omraade, gaar Lovforslaget tillige ud paa at ophjælpe og forbedre Fiskeriet, saa at der kan blive en rig Fiskebestand i Gudenaa, der kan komme selve Egnen og indirekte hele Landet til gode. Herom er man altsaa enig, men efter de i Dag faldne Udtalelser staar det mig klart, at man er ret uenig om, hvilken Vej der bør gaas. De fleste ærede Talere syntes jo ikke, at den Vej, Lovforslaget anviser, er den rette, og de have rettet en hel Del Anker mod og Angreb paa Lovforslaget. Jeg skal tillade mig at imødegå enkelte af disse Anker. Jeg skal begynde med en Anke,

som jeg ikke har hørt fremsætte i Dag, men som blev fremdragen under Finanslovbehandlingen af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Knudsen), og som jeg paa Grund af den fremrykkede Tid ikke fandt Anledning til at komme ind paa under Finanslovbehandlingen. Det var den, at jeg paa Finanslovsforslaget har opstillet et finansielt Budget for Fiskegaarden, som skulde være i allerhøjeste Grad utilfredsstillende, idet det gik ud paa, at Fiskegaarden skulde drives med et Under-skud af 2,000 Kr. Jeg skal lige over for denne Anke bemærke, at det var mig netop om at gøre, da Anmærkningerne bleve affattede, at stille det saaledes op, at det viste sig, at det ikke var min Hensigt eller mit Ønske, at Fiskegaarden skulde udnyttes som en god finansiell Indtægt for Statskassen, men at Fiskegaarden skulde tjene andre Formaal, efter at Staten havde overtaget den. Det vilde jo have været saare let for mig paa Papiret at opstille et ganske anderledes lyst finansiell Program, det havde kun kostet et Pennestrøg. Altsaa, netop det, at jeg har stillet det saa lidet gunstigt, viser jo, at det ikke er min Hensigt og mit Ønske, at det finansielle skal være Hovedhensynet, efter at Købet af Fiskerigaarden har fundet Sted. Man har dernæst anket over, og det har været fremme fra forskellige ærede Talere i Dag baade som en Anke og ogsaa som en Forespørgsel om, hvad man agtede at gøre med Fiskegaarden, og hvorfor der ikke staar, hverken i Finanslovsforslaget eller i Lovforslaget, noget om, at man ønskede at benytte Fiskegaarden som Udklækningsanstalt eller, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Trolle) udtalte, at det skulde være en Anstalt til Fiskekulturer. Jeg maa hertil sige, at det er ganske vist mit Haab og mit Ønske, at Fiskegaarden skal kunne blive en Udklækningsanstalt til Nytte for Fiskeriet særlig paa den Egn; men forinden man skrider til Oprettelse af en sliig Fiskeudklækningsanstalt, maa der aldeles nødvendigvis foregaa en Række Undersøgelser, idet man her staar over for noget ret uprøvet, noget nyt; man mangler Erfaringer til nu allerede at kunne etablere en saadan Anstalt. Der maa f. Eks. anstilles Undersøgelser, om Fiskeriet i Gudenaa bør drives baade som Lakse- og som Ørredfiskeri; disse to Fiskearter ere nemlig til en vis Grad Konkurrenter, men da Laksen ubetinget er den værdifuldeste af de to, vilde det naturligvis være ønskeligt, om Fiskeriet kunde drives væsentligt